

Med sju grabbar i Sälen

Man skulle kunna sammanfatta Sälenveckan med – snö, snö och åter snö. Jag antar dock att ni är mer nyfikna än så, därför kommer här min berättelse om veckan i fjällen med era underbara killar.

Lördag 25 februari 2006. Solen sken. All packning var stuvad i bilarna. Alla var glada. Vi skulle på sportlovsvecka till Sälen!

Klockan nio stack vi hemifrån. Precis enligt planerna. Väglaget var bra och vi bedömde att det skulle ta cirka 6-7 timmar upp, lite beroende på hur många pauser killarna ville ta under resans gång.

Bunkra läsk och äta mat

Redan efter någon timme stod det helt klart att vi omöjligt kunde fortsätta om vi inte stannade och köpte läsk. Så, vi bunkrade godis och läsk och fortsatte vår resa.

I Borlänge stannade vi på McDonalds för lunch. Tur att Niclas har ätit på var-enda restaurang längs hela resan, vid tidigare tillfällen, så han hittade och kunde visa mig vägen.

Jag tror att halva Stockholms invånare stod i kön på McDonalds denna dag. Så klart, Stockholm hade sportlov och Borlänge ligger precis på »lunch-avstånd« från Stockholm. Personalen var dock förberedd, för det gick undan ändå.

Vid 16-tiden kom vi slutligen fram till Sälen. Vi letade upp GuMos kontor, där vi skulle hämta stugnyckeln och få en bättre vägbeskrivning till vår stuga.

Äntligen framme!

»Vår« stuga var jättefin! Rymlig, personlig och med ett kök där inget saknades. Det

kändes mer som att komma in i någons hem än att vi bara »hyrt en stuga«.

Efter att vi alla installerat oss, diskuterat igenom vem som skulle sova var, burit in alla matkassar, klädväskor med mera, åkte Tuula ner till Tandådalen för att hämta upp de killar som kom med bussen från Stockholm.

Äntligen dags för middag! Tuula hade förberett första kvällens middag redan hemma i Täby. Det blev köttfärssås och spagetti. Mums! Vi var alla utsvultna och åt med god aptit. Någon frågade efter ketchup, men det hade vi glömt att köpa...

Kvällen kom och Tuula och jag kände hur trötta vi var. Men glada.

Konstigt nog verkade inte killarna trötta alls. De tittade på tv, skrattade, baddade sängar, sprang runt och letade efter saker som »försvunnit«.

Natt-prat...

Tuula och jag gick och la oss. Lyssnade på killarnas prat i några timmar men vid 2-tiden på natten tyckte vi kanske att de skulle sova. Vi skulle ju trots allt upp i morgon. Skidbacken väntade.

Vid 3.30 tror jag att vi alla hade somnat...

Söndag 26 februari 2006. Strålände sol-sken. Två plusgrader ute. Underbart!

Efter frukosten åkte vi alla ner till Tandådalen för att köpa liftkort till de som

inte hade hunnit göra det innan. Tuula och jag, bland andra.

Tuula hade hyrt carvingskidor för tre dagar, tisdag-torsdag. Planen var att vi skulle åka längd, eller »cross country«, som det heter numera, de övriga dagarna.

Efter liftkortsinköp var alla killar snabbt uppe i backen och Tuula och jag kunde köra hem för att utreda var längdspåren fanns.

»Cross country«

Det blev en mindre runda på fem kilometer, första dagen. Vi ville ju även hinna med en bastu innan det var dags att hämta upp killarna i backen.

Bastu! Vad det är skönt! Borde bygga en hemma. Har faktiskt köpt ett aggregat, men sen har vi inte kommit längre. Inte ens Tuula har en hemma. Konstigt, tycker jag.

Vi hämtade upp ett gäng trötta, men glada, killar i backen och åkte hem. Bastun hade vi lämnat på. Killarna skulle ha bastutävling med snöbollskrig. Säkert jättekul. Om man är 16-17 år. Och kille...

Vad som var mindre kul, var när Tuula och jag tyckte att de skulle svabba upp allt vatten som låg på golvet i bastun efter »kri- get«... Men, duktiga som de är, tog de hinkar och trasor och fixade till det. Eller var det Tuula, som gjorde det första dagen...? Jo, så var det nog.

Den här lappen, som vi satte på kylskåpsdörren, känner alla killar igen...

»Köksdagar« med ansvar

Vid middagen, som idag blev tacos beroende på att det fanns så mycket köttfärsås kvar sedan gårdagens middag, gav vi varje kille var sin »köksdag«. Jag skrev en lista på över dagarna och namnet på den som hade ansvaret.

Första dagen var det Eric som skulle se till att all mat kom i kylan, att alla ställt in sina tallrikar i diskmaskinen, sätta på den och torka diskbank och matbord.

Teknik och teknik

Det här med diskmaskinen är lite roligt. På diskmaskinen satt en lapp »LÄS INSTRUKTIONERNA FÖRST«. Instruktionerna fanns på skåpluckan ovanför diskmaskinen. Jag läste och konstate-

rade att maskinen fungerar som de flesta andra diskmaskiner. Man sköljer av disken, ställer in, lägger i pulver, virder om ett vred och trycker in en knapp.

Men tror ni att det var så enkelt? Nej, killarna kliade sig i sina huvuden. Frågade oss. Sa att de inte kunde sänt här. Och ni ska gå på tekniska programmet, frågade vi.

Kan i alla fall meddela att alla killar tagit »diskmaskin-diplom«. Alla blev med utmärkt beröm godkända!

Kvällens lugn lade sig i stugan. Tuula och jag läste dagstidningen vid köksbordet och njöt av att vara i fjällen. Såg fram emot att få sova en hel natt.

Ut...

Då kom killarna och meddelade att de absolut ville att vi skulle skjutsa ner dem till Tandådalen. Vad ska ni göra där, undrade vi. Kolla runt, se om det händer nåt kul, blev svaret.

Tuula och jag förhandlade. OK, vi kör ner er, men vi kommer och hämtar er senast klockan ett. Om jag säger så här, det var inte alla som tyckte att det var sent nog, men efter en stunds diskussion var vi överens och satte oss i bilarna.

Redan efter någon timme ringde de och ville hem. Det var kallt, minus 12 grader, och förmodligen ganska »dött«. Skönt, tyckte vi. Det känns alltid lite oro-

Efter frukosten...

ligt när man inte har dem hemma, samtidigt som man förstår att de vill »ut och se världen«.

Alla somnade vi i tid, det vill säga före tolv.

Måndag 27 februari 2006. Ensam satt jag i köket och såg hur solen gick upp över horisonten. Ytterligare en dag med solsken!

Jocke och Niclas ville iväg tidigt till backen. Men, det var Jocke som hade »köksdag«... Vi löste det genom att låta Jocke och Marcus byta dag.

Så småningom vaknade de andra killarna. Efter frukosten skjutsade vi dem till Hundfjället.

Tio kilometer längd och varm choklad

Tuula och jag satsade på 10 kilometers-spåret. Gjorde massäck, innehållande varm choklad och mackor, och stack iväg.

Hann även denna dag med en bastu innan vi skulle hämta i backen.

Till middag blev det kycklingklubbor, ris och sallad.

Kvällen tillbringade Tuula och jag framför tv och braskamin – mysigt! Killarna badade bastu och åkte pulka!?

De är i en härlig ålder. Ena sekunden är de så vuxna, andra sekunden skrattar de som småbarn i en pulka! Visst är det underbart!

Tisdag 28 februari 2006. Var är solen? Minus sju grader ute och molnigt.

Bad-dag

Det var Tuulas och min första dag i backen! Samma dag som killarna bestämde sig för att ta en dag i badhuset. Det fanns ett fint bad i Hundfjället och alla hade de ju badkläder med sig.

Tuula och jag styrde kosan mot skidbacken. Vi tog det lugnt. Började i »familjebacken« – en grön backe...

Det var väldigt isigt och vi är inte 16 år längre... Efter någon timme, eller två, åkte vi ner till Wårdshuset för en kopp varm choklad med vispgrädde. Hade faktiskt tänkt att åka lite till, men ju längre vi satt där inne, insåg vi hur skönt det var. Varför riskera benbrott i en isig backe när man kan njuta av fjällen från ett fönsterbord?

Nio pizzor, tack!

Idag var det »Pizza-dag«. Vi hade tidigare förstått att om man vill ha nio pizzor klara till klockan 19, gäller det att beställa i tid. Jag hade hängt på låset, och lagt in in vår beställning redan klockan 12 på dagen, för att säkert få pizzorna i tid.

Vi hämtade killarna klockan 16 i

Jag såg mest ryggen på Tuula i skidspåret...

backen och åkte hem för det dagliga bastubadet.

Pizzorna hämtades och slukades på några minuter.

»Club Zero«

Vid middagen diskuterade vi vad som väntade inför kvällen. Killarna hade hört talas om en klubb som hette »Club Zero«. En klubb för ungdomar mellan 14-17 år i Lindvallen, som de gärna ville gå på.

Jag ringde och kollade med killen som ansvarade för stället och fick reda på inträdespriset, 60 kronor. Glömde att fråga om vägbeskrivning, varpå Tuula ringde upp igen och fick den.

Killarna satte fart. Nybadade och i rena, fina kläder med mängder av vax i sina hår, var de redo att möta nattens utmaningar.

»Club Zero« stänger klockan ett på natten, varpå vi bestämde träff utanför klubben strax efter.

Tuula och jag hyrde en film, åkte hem och myste i soffan, med film och godis, i väntan på att klockan skulle bli ett.

Snö, snö och åter snö

Det snöade. Det snöade mycket. När vi skulle åka och hämta killarna var vi tvugna att först skotta fram våra bilar, sedan ta det väldigt lungt till Lindvallen.

Allt gick dock bra och alla killar kom hem och i säng. Även om de inte tystnade förrän klockan var framåt tre...

För en del tog det väldigt lång att snöra på sig snowboardbootsen...

Onsdag 1 mars 2006. Det hade snöat hela natten. Termometern visade på minus sju grader och solen lös fortfarande med sin frånvaro.

Denna morgon var lite seg. Killarna drog sig i sina sängar. Det tog ett bra tag innan frukosten var avklarad och vi kunde komma iväg upp i backen.

Tuula körde killarna. Jag tog en biltur till Sälen by för att införskaffa dv-band till

videokameran, besöka bankomaten och betala GuMo för slutstädningen.

Det här kanske bör förklaras. Vi hade, från början, tänkt att slutstäda själva. Men, när vi såg listan på allt som skulle göras – skaka alla mattor, våttorka alla golv med mera – bestämde vi oss för att kolla vad det skulle kosta att köpa tjänsten. Vi skulle annars förlorat en hel dag i backen.

Det kostade tusen kronor – vilket vi fick in i budgeten, varpå vi slog till.

Tuula och jag kom upp i backen först vid 14-tiden på eftermiddagen. Det var fortfarande lika isigt som dagen innan, om inte ännu värre. Dessutom blåste det rejält på toppen.

Ja, ni förstår kanske själva... det blev inte så många åk för vår del. Det blev varm choklad i Wärdshuset – igen. Dessutom med semla.

Att sola är »najs«

Vid 16.30 åkte vi alla tillbaka till stugan. Jocke och Eric vill absolut sola solarium vid Hundfjällets bad. »Det är najs«, tyckte de.

OK, vi körde dit dem och bestämde att de skulle ta skidbussen hem. Nu var det bara så att de inte fick saltid förrän 18.30 – och sista skidbussen från Hundfjället går (gick) 18.05. Det var bara att hämta killarna. Men vilka killar – glada och lite rosiga om kinden!

Tuula och jag bestämde att onsdagskvällen skulle bli en hemmakväll. Vi ville

Att grädda pannkakor är kul!

ta ett glas vin till maten, koppla av och gå och lägga oss i tid.

Alla killar accepterade! Ingen diskussion!

Det blev bakpotatis med skagenröra och skinkröra med sallad till middag. Fast, det höll på att inte bli någon middag alls, för potatisarna blev aldrig klara. Vi hade haft dem i ugnen på 200 grader i två timmar, ändå var de hårda i mitten. Till slut gav vi upp och körde dem en och en i micron.

Plättar/pannkakor

Till efterrätt gräddade vi pannkakor med sylt och grädde. Tuula sa »plättar«, för så heter det i Finland. »Pannkaka« är det vi kallar ugnspannkaka. Så kan det vara.

Torsdag 2 mars 2006. Och snön den fortsätter att vräka ner från himlen. Suck! Måste skotta fram bilarna – igen, tänkte Tuula och jag. Toppen! »Puder!«, tyckte killarna. Fortfarande minus sju grader ute, och mulet.

Tuula stack iväg tidigt på morgonen. Hade bokat in sig för en halvtimmes massage.

Med full fart in i snövalLEN

Innan hon stack sa jag, ring mig om du inte kommer upp för backen på väg tillbaka, så drar jag upp dig. Plogbilen hade inte hunnit ploga i vårt område, och Tuulas däck var väl inte så där himla bra under de här omständigheterna.

Men inte ringde hon! Nehe, hon körde fast i stället. Kom flåsande in genom dörren och sa att killarna måste upp och hjälpa henne att knuffa upp bilen.

De ställde upp. Tror att de tyckte att det var lite kul, faktiskt. Det hände nåt och de kunde verkligen hjälpa till.

Senare skjutsade vi killarna till Pulsen, där de ville åka idag.

Tuula och jag, som hade en dag kvar på våra liftkort, bestämde oss, trots det, för att strunta i backen och ta en tur i längdspåret i stället.

Marcus, som känt sig lite förkyld i några dagar, beslöt sig för att ta en dag hemma. I lugn och ro, framför tvn. Ett klokt beslut.

Tuula och jag tog sedan en skidtur på någon timme och åkte sen hem för bastu och vila.

Klockan 16 hämtade vi första gänget som ville hem. Resten ville åka till klockan 18. Jag hämtade dem, lämnade tillbaka Tuulas hyrskidor, kompletterade lite mat och hyrde ny film, samtidigt som Tuula stannade hemma och fixade middagen – lasagne.

I kväll skulle det vara »fest« i Tandådalen. Klart att våra killar ville dit!

Vi lämnade av dem, såg hyrfilmen och hämtade dem vid 1-tiden på natten.

Fredag 3 mars 2006. Nu har det blivit kallare – minus 12 grader på morgonen. Vi hade alla talat om att gå upp ganska tidigt, men jag var ensam när jag gick upp klockan nio. Niclas, som ofta var först uppe av killarna, kom så småningom upp och gjorde mig sällskap.

Min pyjamas åker bräda

När de andra killarna kommit upp och ätit frukost, även de, och höll på att sätta på sig sina skidkläder, frågade Eric mig, »får jag låna din pyjamas?«. Vad ska du med den till, undrade jag. Åka i backen med, svarade han. Klart att man inte kan svara nej på en sån fråga.

Eric satte min pyjamas utanpå sina skidkläder och såg ut som – ja, som en clown. Han verkade dock trivas bra och ville väldigt gärna köpa den av mig. Jag sa nej, för jag har fått den av en väninna i födelsedagspresent. Jag sa, ring henne, och fråga vad hon ska ha för att sy en till dig också. Eller sy en själv!

... i min pyjamas...

Gruppfotofering på parkering

Nu var det sista dagen som vi alla var »skidklädda«, varpå det var dags för gruppfoto. Tuula raggade upp en kille på parkeringen och bad honom ta en bild av oss alla. Kul!

Tuula och jag bestämde oss för en längre skidtur denna dag. Packade masäck och ställde Tuulas bil i Pulsen, fortsatte med min bil till Hundfjället, där vi beslutat att starta.

Det blev en ganska lång tur, säkert över en mil, innan vi kom fram till Pulsen igen. Men, skönt!

Köttbullar, potatismos och – hallonsylt!

Inför kvällens middag hade vi gjort det enkelt för oss. Vi hade köpt frysta köttbullar och gjorde pulvermos. Helt ok, trots att lingonsylten tog slut ganska fort. Det fick bli hallonsylt...

Sista kvällen i fjällen

»Club Zero«, var det som gällde, hade vi förstått. Killarna gjorde sig i ordning och vi kom överens om att, om vi skulle hämta dem klockan ett på natten, så skulle de gå och lägga sig och somna direkt, när de kom hem.

Dessutom skulle alla packa sina väs-

kor med allt de inte behövde dagen efter, för att ha det klart, innan de fick gå ut. Lite »knorr« var det väl, men till slut sa de »ja, vi lovar«.

När Tuula och jag hämtade killarna på natten förväntade vi oss då att de skulle gå och lägga sig, som vi kommit överens om. Men icke! De var uppspelta som en dagisgrupp på zoo och satte på tvn, skrattade och höll på.

Extra-killar på soffan

Dessutom hade vi fått fyra extra-killar i stugan. Några kompisar som hyrt en stuga i Stöten hade inte möjlighet att komma hem

Niclas i sitt finalhopp

En, förhoppningsvis inte alltför besviken, Niclas på prispallen

så sent. Vi gick med på att de fick sova hos oss, om de åkte hem tidigt på morgonen därpå. Vi hade ju en del att göra. Jo då, de skulle ta en buss tillbaka till Stöten klockan sju på morgonen.

Killarna ville inte gå och lägga sig. Jag sa till några gånger, utan önskat resultat. Vid 3-tiden fick jag nog. Gick upp och sa »de som tänker fortsätta att prata går ut - NU!« och pekade mot ytterdörren.

Det tog skruv. Alla tystnade tvärt och jag tänkte, det här kommer jag att få äta upp... Tyst blev det dock och vi fick alla några timmars sömn innan det var dags att gå upp.

Lördag 4 mars 2006. Tror ni att våra extrakillar tog bussen klockan sju? Nej, just det. De sov så sött i sofforna, när vi gick upp strax efter sju. Det löste sig dock, jag tror att de tog taxi.

»Var är min handduk?«

Nu blev det full fart i stugan. Alla skulle packa det sista, vilket var en hel del. Maten skulle packas ihop, sopor skulle ut. Frågor som »vems är den här strumpan?«, »var är min handduk?«, måste besvaras.

Klockan tio skulle vi lämna stugan. Och, tro det eller ej, det gjorde vi!

Tuula körde de killar som skulle med bussen hem till Tandådalen, där bussen gick. Vi andra packade in saker i min bil.

Hopptävling

Niclas skulle tävla klockan 11.30 i Tandådalen. Vi åkte förstås dit för att hejja på honom.

Först skulle han kvala in till tävlingen. Det fanns bara åtta platser för killar och antagligen lika många för tjejer. Det var en hel del killar i kvalet men bara två tjejer.

Att Niclas skulle klara kvalet rådde det inget tvivel om, efter att vi sett hans hopp. Båda tjejerna kvalade också in, förstås. De var ju bara två.

Nervpirr

Tävlingen startade klockan 13. Jag stod beredd med kameran och väntade på att Niclas skulle komma.

Plötsligt dök han upp – högt upp i luften! Alltså, jag fattar inte hur man kan och vågar hoppa så där. Hoppet var jättefint. Alla hade två hopp på sig, det bästa skulle räknas. Problemet var bara att Niclas ena skida gick sönder i hans första hopp. Han hann inte byta skidor och missade således sin andra chans.

Prisutdelningen startade. Den 18-åriga tjejen fick första pris i damklassen, 10-åringen andra. Då insåg jag att jag faktiskt hade kommit på 3e plats – om jag hade ställt upp. Jag menar, det hade ju faktiskt inte spelat någon roll hur illa jag hade åkt, jag hade ändå kommit på 3e plats. Dessutom hade killarna fått något

Tuulas och mitt rum.

Några av killarnas rum... behöver kanske inte förklaras mer. (Det vill säga, vi tog det största rummet!)

Ingen kan få mig att tro att killar skulle vara mindre klädintresserade än tjejer.

att skratta åt, och värdet av det ska inte underskattas.

Ja, nu kom jag ju på det för sent. Så, det blev inget av med det.

»Vår« Niclas - på en 3e placering!

Niclas fick en 3e placering. Vann ett par nya stavvar. Kanske var han missnöjd, men jag tyckte att han var jätteduktig! Han hade säkert kommit på 1a plats, om han fått samma chans som de andra i tävlingen.

Efter tävlingen pckade vi in oss i bilarna. Tuula och jag kramade om de killar som satt i den andres bil, så bar det iväg hemåt.

Budgeten höll!

Tuula och jag hade ju gjort en budget för resan. Vi visste inte riktigt om den skulle hålla. Speciellt inte när vi såg priserna på maten i matbutikerna i Sälen. Vi förde noggranna anteckningar över alla inköp.

Sen visade det sig att det blev pengar över! Alla killar fick var sin 100-lapp i handen, sista dagen.

Hemresa och snökaos

Vi kom iväg strax före 14, men väglaget var dåligt och det snöade ymnigt. Dessutom

Det samlades ett antal skor innanför ytterdörren...

var vi långt ifrån ensamma på vägen. När Stockholms sportlov är slut, är det trångt på vägarna från fjällen ner mot Stockholm. Att Vasaloppet skulle gå av stapeln dagen efter gjorde inte saken bättre. Det innebar att halva Sverige dessutom var på väg upp!

Det fick ta sin tid. Och det gjorde det. Jag körde upp på vår gårdsplan strax efter 21 på kvällen. Slut, men glad!

Jag har haft en supertrevlig vecka tillsammans med Tuula, Jocke och era killar. Tack! ❄️

Om någon vill ha cdn med alla bilder som Tuula och jag tagit, 134 stycken, maila mig (camilla@ladan.se) eller ring (070-7106256) så bränner jag ner och skickar med vändande post.

Denna pdf-fil har jag gjort i ganska låg upplösning, för att kunna maila den. Kan fås högupplöst på cd, om någon vill...

Camilla

Soluppgång utanför stugan

Mina anteckningar över »in« och »ut«. Om någon vill ha en mer utförlig redovisning, finns den hos mig.

Fått in:		Camilla inköp	
Nicholas	735:-	Godis	150:-
Marcus M	335:-	MM	1230:-
Vilddök	1085:-	ICA	313:-
Eriks	670:-		= 1693:-
Marcus E	1085:-	städ.	1000:-
	3910:-		2693:-
Camilla	85:-		489:-
Tuula	85:-v	Mat	3182
		Pizza	560:-
		ICA	3742
(4102:-)	4080:-	ICA	132:-
1300	1300		= 3870:-
650	5580	Tuula inköp:	
650	4367	lättjärn	120:-v
1500	1013	ICA	40:-v
			= 160:-
Tuula hemm:	547:-	ICA	200:-v
523:-			= 360:-
1070		ICA	3984:-
280			42:-
1550		ICA	360:-
			3922
		ICA	62:-
			4367
			3984